

Ik ben dan ook dankbaar, dat ik door de Commissaris van de Koningin werd aangewezen om Uw waarnemend burgemeester te zijn tot aan de herindeling.

Achteraf gezien mag ik verklaren, dat ik die periode in mijn leven niet zou hebben willen missen. Ik ben er weer rijper van geworden, want ik mocht een tijd lang met U omgaan in Uw kwaliteit van raadslid en als mens.

De afgelopen korte periode van mijn voorzitterschap van Uw raad was, dacht ik, niet als een gemakkelijke te beschouwen.

Niet alleen lagen er bij de aanvang enkele potentiële problemen die gewoon om een oplossing vroegen, daarnaast speelde de problematiek van de herindeling een grote rol.

Het siert Uw raad, dat de nodige besluiten tot oplossing van die problemen op waardig democratische wijze genomen zijn en tegenover gestelde meningen rustig naar voren konden worden gebracht.

Menige gemeente kan hieraan een voorbeeld nemen.

Namens de gemeenschap betuig ik mijn erkentelijkheid voor alles.

Alvorens deze laatste vergadering van de gemeenteraad te besluiten met het gebruikelijke gebed, wil ik eerst met U een driemaal hoera aanheffen met Lang Leve de gemeenschap Wijnandsrade."

Hierna niets meer aan de orde zijnde, sloot de voorzitter de vergadering en werd de bijeenkomst met het gebruikelijke gebed beëindigd.

wnd. burgemeester
E.M. van Loo

en

wnd. secretaris
H.N.C. Meijers

...ernstig en
een beetje sip
op de valreep
naar Nuth . . .

In dit licht is het interessant om een besluit van de gemeenteraad anno 1847 uit de kast te halen, om de argumentatie te vernemen waarom men toen reeds gekant was tegen een herindeling of samenvoeging met andere gemeenten. Er is niets nieuws onder de zon: we dronken een glas, we deden een plas en de zaak bleef zoals hij was.

De Gemeenteraad Van Wijnandsraede, Hertogdom Limburg,

Gezien de Missieve van den WLEdelen Groot Achtbaare Heer Commissaris van het District Maastricht dato 4 september jl. No 2642, waaruit blijkt dat zijne Edele Gestrenge bij Missieve van het Collegie van Heeren Gedeputeerde Staaten van dit Gewest d.d. 30 julij jl. no 2349/E 3e afdeling is worden aengeschreven om te hooren, in hoe verre men al dan niet genegen zoude zijn, om deeze Gemeente met andere kleinen onderling vereenigt, of bij Grootere Gemeenten ingelijfd te zien;

Gelet op het Koninklijk besluit d.d. 14 februarij 1846 No 8;

Zoo komt den Raad zijne gevoelens daer omtrent bij deeze te verklaeren.

Dat hij om de Volgende beweegredenen niet verlangt met andere kleine Gemeenten onderling vereenigt nog bij grootere ingelijfd te worden: